

Мнозина отъ высокитѣ политически мжжіе сж наскърбени и обесчестени по тоя начинъ. И това наскърбеніе имъ тежи още повече, защото съзнаватъ, че жжнжтъ каквото сж посѣли. Съсѣ жалостъ може да види человекъ, че това небрѣженіе отъ странж на родителитѣ къмъ чадата си е докарало голѣмъ развратъ; а още по-злото е, че този развратъ се едно успѣва. И това е пагубно не само на ентересыгѣ, нъ и на блаженството. По добрѣ да бжде человекъ сыромахъ и бедень, нежели да е посрамень до живота заради развращеніето на оныя, които нызовжтъ бащы, и на часътъ когато бере душж да го біе строго съвѣстѣта заради небрѣженіето му. Съки человекъ, отъ каквото състояние и да бжде, длъженъ е да счита длъжноститѣ на къмъ чадата си по-свѣты отъ сичко друго. Ако гы напусне, трѣбва непрѣмѣнно да пожжне горчивытѣ имъ слѣдствія.

Друго едно приглѣдваніе трѣбва да направимъ тука, като тѣсно свързано съсѣ длъжностѣж на майкжтж. Бащата е длъженъ сѣкоги да поучава дѣцата да почитатъ майкж си. Ако бащата направи това, мжчнотитѣ на майкжтж ще ся умножаватъ много повече. Нъ дѣто родителитѣ сж съгласни, майчината властъ ся усиља. Любовта и почестѣта къмъ майкжтж отъ странж на бащжтж дѣйствуватъ съсѣ благодарно вліяніе въ сърдцето на дѣцата. Тѣя двѣ добры качества очистюватъ и възвышаватъ характера на дѣцата, и биватъ яки съпротивници на злото. Момцитѣ най-паче неще почитатъ твърдѣ майкж си, ако глѣдатъ, че баща имъ не іж по-